

her er der et Spørgsmaal, der kan tvistes om. Der kan siges meget for og meget imod. Det er med Rette sagt fra mange Sider, at man risikerer, at de bedste Kræfter ugerne vil melde sig, naar Stillingen til en vis Grad bliver gjort usikker gennem denne Bestemmelse. Paa den anden Side kan det siges — og jeg tror ogsaa med megen Føje —, at saaledes som den danske Folkekarakter nu en Gang er, kan Bestemmelsen være heldig. Folkekarak-teren er jo nu en Gang blød, man kan maaske sige elskværdig, og Elskværdig- heden drives undertiden vel vidt, saa at man nødig vil gaa til at afskedige en Em- bedsmand, selv om han ikke viser sig sin Stilling voksen, hvilket selvfølgelig kunde medføre, at hvis der uheldigvis kom en Generaldirektør, som ikke var Pladsen voksen, blev man ikke af med ham, før Vorherre tog ham. Det vilde være et uheldigt Forhold, men jeg tror alligevel, at Ansættelse af en Embedsmand i en saa overordnet Stilling paa et forholdsvis kort Aaremaal er en uheldig Bestemmelse, der ganske sikkert vil virke afskrækkende paa de bedste. Jeg har derfor — efter at have vejlet Grundene for og imod — kunnet slutte mig til mine Meningsfæller, saaledes at vi i Fællesskab har stillet Forslag om, at § 8, 3die Stykke, udgaar.

Af egentlige Divergenspunkter er der endnu kun tilbage Søfartschefen. Man har ment at burde sætte som Betingelse, at han var søkyndig. Derom har den højt- ærede Ordfører udtalt, at det var en Selv- følge, men han indrømmede dog bagefter, at det kunde alligevel være et Tvivls- spørgsmaal ved Ansættelsen, om man skulde lægge mest Vægt paa Maskin- kyndighed eller Søkyndighed, og jeg tror, at naar der ikke staar „søkyndig“, er man ikke ganske sikker paa, at det bliver en søkyndig, jeg tror, at den Mulighed ikke er ganske udelukket, at det kan blive en særlig maskinkyndig, og da vi mener, at det er i højeste Grad af Vigtighed, at det bliver en søkyndig Mand, en Mand med særligt Kendskab paa Søfartsomraadet, da der ganske sikkert vil forekomme mang- foldige Spørgsmaal af den Art, som han skal tage Bestemmelse om, mener vi ogsaa, at det bør fastslaas, at Søfarts- inspektøren skal være søkyndig. Naar man alligevel i alle Tilfælde har til Hensigt at tage en søkyndig Mand, kan det under alle Omstændigheder ikke skade, at det udtrykkelig er fremhævet, at det skal være en søkyndig Mand.

Hermed har jeg gennemgaaet de

Punkter af nogen Betydning, som jeg mener, at der har været nogen Grund til at udtale sig om paa Mindretallets Vegne.

Ordføreren (Hey): Forinden jeg gør nogle Bemærkninger til de to ærede Ord- førere for Mindretallet, som jeg maaske maa kalde dem, vil jeg gerne sige, at jeg, da jeg før havde Ordet, undlod at omtale en Henvendelse, som ganske vist kom no- get sent, men dog tilstrækkelig tidlig til, at den kunde blive optaget i Betænkning- en, en Henvendelse fra Jernbaneforening- en, som vi fik den 11. Marts. Betænk- ningen blev afgivet den 12. Indenfor Ud- valget lader der til at være Stemning for at opfylde det Ønske, der fremsættes i Henvendelsen, idet Udvalget erkender, at naar vi gaar over til den kollegiale Sty- relse af Statsbanerne og faar den — jeg vil ikke sige enevældige Generaldirektør, for i den Henseende bliver det vist ikke stort bevendt —, men dog faar een Gene- raldirektør i Spidsen for Jernbanestaten, er det rimeligt, at Staten faar et Sted at se hen til, hvor Afgørelsen vedrørende deres personlige Stilling træffes med Op- fyldelse af alle de Retfærdighedskrav, der kan stilles. Jeg haaber derfor, at Udval- get til tredje Behandling vil være i Stand til at stille et Ændringsforslag, som til- fredsstillter dem, og som ogsaa den højt- ærede Minister vil kunne gaa med til.

Jeg har nu af de to ærede Medlem- mer faaet at vide, hvilke Betæneligheder man ganske særligt nærer ved at følge Flertallets Forslag. Ganske vist sagde det ene ærede Medlem, at det var egentlig over- flødigt af mig at bede dem om at tænke nærmere over det, for de havde tænkt og var saa nogenlunde sikre i deres Sag. Ja, det ved jeg, det har jeg faaet Indtrykket af i Udvalget. Derfor har jeg heller ikke i Udvalget villet spille de Herrers eller min Tid med dette Punkt, men jeg haaber, at der udenfor Udvalget er Medlemmer af dette høje Ting, der, som jeg før sagde, erkender Vanskelighederne ved selv at danne sig en Opfattelse, og som i Modsætning til de to Herrer i Udvalget siger: Nej, Sa- gen er vanskelig, vi foretrækker denne Gang at følge Sagkundskaben. De Ind- vendinger, der fra deres Side lyder kraf- tigst mod vort Forslag, angaar den Be- kostelighed og de Omsvøb, der skal være forbundet dermed. Men man behøver jo ikke at udskyde Instanserne for netop at undgaa Omsvøbene. Man kan sørge for, at de mange Tusind Sager ikke naar op til de højere Instanser, og det vil vi netop